

Prejudiciniai klausimai

1. Ar Reglamento (EB) Nr. 2201/2003 ⁽¹⁾ 3 straipsnio 1 dalies a punkto šešta įtrauka pažeidžiamas SESV 18 straipsnyje įtvirtintas diskriminavimo draudimas, nes ja, atsižvelgiant į pareiškėjo pilietybę, numatoma trumpesnė gyvenamosios vietos valstybės teismų jurisdikciją sąlygojanti gyvenimo šalyje trukmė, palyginti su Reglamento Nr. 2201/2003 3 straipsnio 1 dalies a punkto penkta įtrauka?
2. Jeigu į pirmąjį klausimą būtų atsakyta teigiamai:

Ar toks diskriminavimo draudimo pažeidimas reiškia, kad pagal bendrą Reglamento Nr. 2201/2003 3 straipsnio 1 dalies a punkto penktos įtraukos taisyklę visiems pareiškėjams, neatsižvelgiant į jų pilietybę, taikoma 12 mėnesių gyvenimo šalyje trukmės sąlyga, kurios reikalaujama norint remtis gyvenamosios vietos teismo jurisdikcija, ar vis dėlto preziumuotina, kad visiems pareiškėjams taikoma šešių mėnesių gyvenimo šalyje trukmės sąlyga?

⁽¹⁾ 2003 m. lapkričio 27 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 2201/2003 dėl jurisdikcijos ir teismo sprendimų, susijusių su santuoka ir tėvų pareigomis, pripažinimo bei vykdymo, panaikinantį Reglamentą (EB) Nr. 1347/2000 (OL L 338, 2003, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 19 sk., 6 t., p. 243).

**2020 m. spalio 19 d. Conseil d'État (Prancūzija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą
byloje Association France Nature Environnement / Premier ministre et Ministre de la Transition
écologique et solidaire**

(Byla C-525/20)

(2021/C 35/37)

Proceso kalba: prancūzų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Conseil d'État

Šalys pagrindinėje byloje

Ieškovė: Association France Nature Environnement

Atsakovai: Premier ministre, Ministre de la Transition écologique et solidaire

Prejudiciniai klausimai

1. Ar 2000 m. spalio 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2000/60/EB, nustatančios Bendrijos veiksmų vandens politikos srityje pagrindus ⁽¹⁾, 4 straipsnis turi būti aiškinamas taip, kad pagal jį valstybėms narėms, kai jos išduoda leidimą programai ar projektui, leidžiama neatsižvelgti į laikiną, trumpalaikį jų poveikį, nesukeliantį ilgalaikių pasekmių paviršinio vandens būklei?
2. Jeigu atsakymas yra teigiamas, kokias sąlygas turi atitikti tokios programos ir projektai, kaip tai suprantama pagal minėtos direktyvos 4 straipsnį ir visų pirma jo 6 ir 7 dalis?

⁽¹⁾ OL L 327, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 15 sk., 5 t., p. 275.

**2020 m. spalio 21 d. Bundesfinanzhof (Vokietija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą
byloje Finanzamt B / W AG**

(Byla C-538/20)

(2021/C 35/38)

Proceso kalba: vokiečių

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Bundesfinanzhof

Šalys pagrindinėje byloje

Kasatorė: Finanzamt B

Kita kasacinio proceso šalis: W AG

dalyvaujant: Bundesministerium der Finanzen

Prejudiciniai klausimai

1. Ar EB sutarties 43 straipsnis, siejamas su 48 straipsniu (dabar – SESV 49 straipsnis, siejamas su 54 straipsniu), turi būti aiškinamas kaip draudžiantis valstybės narės teisės aktus, kurie bendrovei rezidentei neleidžia iš apmokestinamo pelno atskaityti kitoje valstybėje esančios nuolatinės buveinės nuostolius, kai bendrovė, viena vertus, išnaudojo visas valstybės narės, kurioje ši nuolatinė buveinė yra, teisės aktų suteikiamas galimybes šiuos nuostolius atskaityti, kita vertus, per šią nuolatinę buveinę nebegauna jokių įplaukų ir todėl nebėra galimybės, kad į nuostolius bus atsižvelgta šioje valstybėje narėje („galutiniai“ nuostoliai), ir tuo atveju, kai šie teisės aktai – tai pelno ir nuostolių neapmokestinimas remiantis dvišale abiejų valstybių narių sudaryta dvigubo apmokestinimo išvengimo sutartimi?
2. Jeigu į pirmąjį klausimą būtų atsakyta teigiamai: ar EB 43 straipsnis, siejamas su 48 straipsniu (dabar – SESV 49 straipsnis, siejamas su 54 straipsniu), turi būti aiškinamas taip, kad pagal jį draudžiamos ir Vokietijos *Gewerbesteuer*gesetz (Regioninio verslo mokesčio įstatymas) nuostatos, neleidžiančios bendrovei rezidentei iš apmokestinamų pajamų atskaityti pirmajame klausime nurodyto pobūdžio „galutinius“ kitoje valstybėje narėje esančios nuolatinės buveinės nuostolius?
3. Jeigu į pirmąjį klausimą būtų atsakyta teigiamai: ar kitoje valstybėje narėje esančios nuolatinės buveinės uždarymo atveju gali atsirasti pirmajame klausime nurodyto pobūdžio „galutiniai“ nuostoliai, nors egzistuoja bent jau teorinė galimybė, kad bendrovė atitinkamoje valstybėje narėje vėl atidarys nuolatinę buveinę, iš kurios pelno prireikus būtų galima atskaityti ankstesnius nuostolius?
4. Jeigu į pirmąjį ir trečiąjį klausimus būtų atsakyta teigiamai: ar pirmajame klausime nurodyto pobūdžio „galutiniais“ nuostoliais, į kuriuos turi atsižvelgti pagrindinės bendrovės įsisteigimo valstybė, gali būti laikomi ir tokie nuolatinės buveinės nuostoliai, kurie pagal nuolatinės buveinės buvimo valstybės teisės aktus mažiausiai vieną kartą jau galėjo būti perkelti į kitą mokesčių laikotarpį?
5. Jeigu į pirmąjį ir trečiąjį klausimus būtų atsakyta teigiamai: ar pareiga atsižvelgti į tarpvalstybinius „galutinius“ nuostolius yra ribojama dydžio atžvilgiu ir taikoma tik toms nuostolių sumoms, kurias bendrovė būtų galėjusi nurodyti atitinkamoje nuolatinės buveinės buvimo valstybėje, jeigu joje būtų galimybė atsižvelgti į nuostolius?

2020 m. spalio 26 d. *Landgerichts Saarbrücken* (Vokietija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje *Koch Media GmbH / FU*

(Byla C-559/20)

(2021/C 35/39)

Proceso kalba: vokiečių

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Landgerichts Saarbrücken

Šalys pagrindinėje byloje

Ieškovė ir apeliantė: *Koch Media GmbH*

Atsakovas ir kita apeliacinio proceso šalis: *FU*

Prejudiciniai klausimai

1. a) Ar 2004 m. balandžio 29 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2004/48/EB dėl intelektinės nuosavybės teisių gynimo (Įgyvendinimo direktyva) ⁽¹⁾ 14 straipsnis aiškintinas taip, kad šioje nuostatoje būtinos išlaidos už teisinę konsultaciją priskiriamos prie „teismo išlaidų“ arba prie „kitų išlaidų“, kurios intelektinės nuosavybės teisių turėtojui, kaip jis suprantamas pagal Įgyvendinimo direktyvos 2 straipsnį, susidaro todėl, kad jis neteisėtine tvarka, reikšdamas įspėjimą, reikalauja, kad šių teisių pažeidėjas nutrauktų neteisėtus veiksmus?